

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 06.10.2021. 09:31:02 n		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/70	376-08/IP	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-06	1	

d2779682

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čaćinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon objave presude, dana 29. rujna 2021.,

presudio je

I Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/770, URBROJ: 376-08-20-4 od 31. kolovoza 2020.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne presude donese odluku o zahtjevu zainteresirane osobe.

Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom tuženika usvojen je zahtjev za rješavanje spora korisnika vezano uz prigovor u odnosu na obračun naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa za pretplatničku liniju te je naloženo tužitelju kao operatoru javnih komunikacijskih usluga da u roku od 15 dana od dana primitka te odluke, u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu za svibanj 2020. u ukupnom iznosu od 2.009.34 kn, a ukoliko je već naknada naplaćena korisniku je potrebno vratiti naplaćeni iznos.

2. Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavane odluke, u bitnome navodeći da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio procesnu povredu prekoračivanjem svojih ovlasti time što je naredio tužitelju da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu zainteresirane osobe za svibanj 2020. Dalje dodaje kako je tuženik naložio tužitelju da otpiše iznos naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu ispostavljenom za svibanj 2020., pritom ne navodeći u obrazloženju temeljem čega točno je Korisnik ostvario pravo na raskid bez plaćanja naknade za prijevremeni

raskid sukladno čl.41.st.6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17 – dalje ZEK).

2.1. Naveo je kako iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi kako je tuženik odredio obvezu tužitelju da otpiše naknadu za prijevremeni raskid iz razloga jer se u konkretnom slučaju ne može utvrditi okolnost je li korisnik bio upoznat s potrebom zamjene SIM kartice u određenom roku.

2.2. Tužitelj je istaknuo kako se u konkretnom slučaju nije radilo o tome da tužitelj nije u mogućnosti ispuniti svoju ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja pa da bi se shodno tome ispunile pretpostavke za raskid ugovora bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid od strane Korisnika sukladno članku 41.st.6 ZEK-a. Sukladno navedenom tuženik je prvenstveno trebao utvrditi da li je od strane tužitelja došlo do nemogućnosti ispunjenja ugovorne obveze u skladu s općim uvjetima poslovanja, a što je propustio utvrditi.

2.3. Istaknuo je i kako je tuženik počinio procesnu povredu prekoračenjem svojih ovlasti time što je protuzakonito naredio tužitelju da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora na računu za svibanj 2020.

2.4. Poziv se na čl.98.st.3. ZUP-a kojim je propisano kako izreka sadržava odluku u upravnoj stvari, te da ista mora biti kratka i određena.

2.5. Istaknuo je i kako pozivanje tuženika na čl.29.st.11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga(Narodne novine, 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16 i 68/19-dalje Pravilnik) nije primjenjivo jer ni taj stavak ne ovlašćuje tuženika da operateru nalaže da u svojim poslovnim knjigama otpisuje potraživanje.

2.6. Navedeno bi predstavljalo i zadiranje u gospodarska prava poslovnih subjekata koje štiti i Ustav RH. Tužitelj smatra kako tuženik zadire u njegovo pravo vlasništva kada nalaže otpis potraživanja. Navodi kako tuženik donošenjem ovakve odluke zanemaruje i odredbe Zakona o računovodstvu koji za tužitelja propisuje obvezu čuvanja i urednog vođenja poslovnih knjiga i to najmanje jedanaest godina, za što su Zakonom o računovodstvu propisane i prekršajne odredbe za tužitelja.

2.7. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavano rješenje.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je u provedenom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta.

3.1. U odnosu na navode tužitelja da je prvenstveno trebao utvrditi da li je od strane tužitelja došlo do nemogućnosti ispunjenja ugovorne obveze u skladu s općim uvjetima poslovanja istaknuo je kako je u konkretnom slučaju predmet upravnog postupka bio račun za svibanj 2020. na kojem je zainteresiranoj osobi naplaćena naknada radi prijevremenog raskida ugovora za navedeni pretplatnički broj. Predmetna naknada je naplaćena jer zainteresirana osoba u roku od 15 dana od zaprimanja obavijesti o potrebi zamjene SIM kartice nije zamijenila SIM karticu, čime je tužitelj smatrao da zainteresirana osoba želi raskinuti pretplatnički odnos uz naplatu preostalih obveza sukladno Općim uvjetima poslovanje Naveo je kako je tuženik pravilno utvrdio činjenice, iz istog proizlazi kako tužitelj nema dokaze da je zainteresirana osoba zaprimila obavijest i podsjetnik o potrebi zamjene SIM kartice, koji dokaz je bitan jer se radi o obavijestima iz kojih proizlaze određene obveze za zainteresiranu osobu, što je u konačnici dovelo i do prijevremenog raskida pretplatničkog odnosa uz naplatu naknade. Ukazao je i kako teret dokaza o zaprimanju obavijesti nije na zainteresiranoj osobi.

3.2. U odnosu na tužbeni navod vezano za procesnu povredu prekoračivanjem ovlasti time što je protuzakonito naredio tužitelju da otpiše naknadu

za prijevremeni raskid ugovora istaknuo je kako je u postupku poštivano načelo zakonitosti te nije prekoračio svoje ovlasti. Ističe kako je pravni temelj čl.51.st.1. ZEK-a te odredba čl.29.st.11.Pravilnika. Iz navedenog proizlazi kako neopravdan iznos mora biti otpisan. Otpisivanje dugova nema učinka na poštivanje računovodstvenih propisa u smislu brisanja dugovanja.

3.3. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i opunomoćenik tuženika, te u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

5. Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja, Sud je izvršio uvid u sudski spis i isprave priložene spisu tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

6. Spisu predmeta, dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu, prileži zahtjev zainteresirane osobe za rješavanje spora između njega i operatora javnih komunikacijskih usluga zaprimljen 23. srpnja 2020.

7. Uvidom u isti proizlazilo bi da zainteresirana osoba navodi da je izgubio uređaj, odnosno SIM koji glasi na njegovo ime: iz zahtjeva je razvidno kako je odsutan iz države više od 7 mjeseci, te da je telefonski dogovorio s operaterom da se njegovoj supruzi aktivira novi SIM, a tužitelj nije dozvolio njegovoj supruzi preuzimanje novog SIM-a navodeći kako je to morao osobno napraviti, što on zbog situacije nastale zbog COVID 19 nije mogao učiniti, te je dobio uplatnicu za penalizaciju. Smatra kako je do nastanka štete došlo zbog loše komunikacije s tužiteljem, te zbog nedostavljanja pošte na njegovu adresu, a on je zbog neplaniranog ostanka u Saudijskoj Arabiji i preko ambasade RH u Kairu pokušao regulirati svoj odnos sa tužiteljem.

8. Uvodno se napominje kako tuženik nije obrazložio temeljem čega je zainteresirana osoba ostvarila pravo na raskid ugovora bez plaćanja naknade za privremeni raskid. U konkretnom slučaju nije utvrđeno i obrazloženo da li je od strane tužitelja došlo do nemogućnosti ispunjenja ugovorne obveze u skladu s općim uvjetima poslovanja.

9. Pravilno tužitelj navodi da izreka rješenja sukladno članku 98. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.) mora biti kratka i određena, a što nije slučaj s točkom 2. odluke tuženika kojom je naloženo tužitelju da u roku od 15 dana od dana primitka te odluke zainteresiranoj osobi otpiše dugovanje za prijevremeni raskid ugovora obračunat na računu za svibanj 2020. u iznosu od 2.009,34 kn poštujući pri tome pozitivne popise kako su isti naznačeni odlukom, a bez da je navedeno koji su to točno propisi. Nadalje, pravilno tužitelj navodi da u obrazloženju odluke nije naznačena odredba koja ovlašćuje tuženika da naloži tužitelju otpis potraživanja, čime se ne može otkloniti prigovor tužitelja o povredi zakona na njegovu štetu.

10. Slijedom navedenog, Sud osporavanu odluku tuženika, uz obrazloženje kakvo je njome dano, ne može ocijeniti zakonitom.

11. Stoga će u ponovnom postupku tuženik donijeti novu odluku imajući u vidu pravno shvaćanje i primjedbe Suda u pogledu postupka i valjano obrazložiti svoju odluku.

12. Valjalo je stoga, temeljem članka 58. stavka 1., u svezi s člankom 81. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima presuditi kao u izreci.

U Zagrebu, 29. rujna 2021.

Sudac:
Manuela Ostoić Čačinović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke žalba nije dopuštena (članak 66.a Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 - uz spis tuženika
- 3.
4. U spis

Za točnost prijeka – ovlaštenu službenik:

